

[Ministeren for skatter og afgifter]

hvervslivets repræsentanter og lønmodtagere i forhold til pensionsbeskatningsloven, hvor der nu er forskellige specifikke regler. Også denne balance mener jeg at vi, så vidt det er gørligt, nogenlunde har fundet med det foreliggende lovforslag.

Man kan selvfølgelig have den generelle opfattelse, at al den slags forsikring skulle afskaffes, og jeg har forstået på nogle af ordførerne, at de hellere så, at alle fradragsmuligheder i forbindelse med sådanne forsikringsforslag blev afskaffet. Det er jeg naturligvis ikke enig i. Jeg er enig i, at ordningerne skal være fornuftige, men den opsparring og den udsættelse af forbrug, der ligger i disse ordninger, er til syvende og sidst også noget, vi har behov for i den givne situation.

Både hr. Bjørn Poulsen og hr. Alfred Hansen rejste spørgsmålet om sociale kompensationer. Lad mig i den forbindelse gøre opmærksom på, at der aldrig har været givet sociale kompensationer bortset fra ved forhøjelser af merværdiafgiften. Kun i ét enkelt tilfælde, nemlig da vi afskaffede tilskuddet til mælk, blev der givet sociale kompensationer til de sociale områder.

Jeg skal slutte med et par bemærkninger. Det er gået igennem debatten, at man har interesseret sig vældig for regeringens indbyrdes forhold. Der er nogle, der har talt om en regering, der var i splid med sig selv, og der har været talt om, at der ikke går så forfærdelig længe, før den regering igen kommer i vanskeligheder med at finde løsninger på de problemer, som ligger foran os. Efterhånden sad jeg og fik den opfattelse, at det nok hos en række af dem, der har ført det frem, har været baseret på en slags ønsketænkning om, at hvis bare denne regering nu kunne komme i tilstrækkelig splid med sig selv, åbnede der sig måske nye muligheder.

Hvis jeg skulle vurdere det på nuværende tidspunkt, vil jeg gerne sige, at i betragtning af de vanskelige problemer, som regeringen har været igennem – og det er der jo ingen grund til at skjule – hvor vi på en række områder har haft en forskellig opfattelse, skal man måske mere hæfte sig ved det positive, selv om det ikke passer i den politiske ønsketænkning, at denne regering har været i stand til at finde frem til løsninger, som bærer præg af at være noget, der kan bygges på fremover. Derfor vil jeg gerne understrege, at det er ønsketænkning, hvis man har den op-

fattelse, at regeringen ikke i den kommende tid også er i stand til at finde løsning på de vanskelige problemer, der ligger foran os. Når viljen er der, tror jeg også at mulighederne vil være til stede, og viljen hos de to regeringspartier til at finde disse løsninger er til stede. Det vil jeg gerne understrege, for at man ikke skal gå rundt med en ønsketænkning, som der ingen baggrund er for.

Glistrup (FP):

I den tale, skatteministeren lige har holdt, er der fire ting, jeg må tage afstand fra.

For det første sagde skatteministeren, at oppositionen intet ansvar har. Det største oppositionsparti her i denne sal har og udviser i alle sine handlinger et ansvar, ikke blot over for de godt og vel 452.000, der har valgt os, men også over for de mere end 10 gange så mange danskere, som ikke har stemt på os. Vi har et ansvar, og vi arbejder sagligt på kun at fremsætte de forslag, som vi også ville fremsætte som regeringsmagt og som flertalsparti her i tinget. Vi gennemarbejder hver evig eneste ting og forsøger at udforme helt præcist lovtækstudformede alternativer. Derfor er det ikke rigtigt, når ministeren vil optræde, som om han og hans mandater var finere end vores i tinget. Det er ikke dér, man skal gøre forskel mellem mandaterne i tinget. Vores mandater er også valgt på 17.400 stemmer hver, men de, ministeren støtter sig på, er jo, som det er fremgået af debatten, til en vis grad givet til rabatpris, hvor man får 3 mandater for sammenlagt en halv snes tusinde stemmer. Så man skal ikke klandre og undervurdere fremskridtspartiets mandater, som om de var underlødige. De er af fuldstændig samme kaliber og samme vægt som de 87 af de mandater, som man støtter sig på her fra regeringens side ved den kommende afstemning.

Dernæst beskyldte skatteministeren fremskridtspartiet for at gøre sig skyldig i taljonglerier. Sådan noget gør vi ikke. Vi arbejder med at forsøge at lade tallene tale objektivt og sandfærdigt. Det, der er sket i det tilfælde, skatteministeren omtalte, er, at skatteministeren tilstiller udvalget et bilag, bilag 14 til lovforslag nr. L 231, hvori der findes en tabel på første side og en tabel på anden side vedrørende milliontallet af cigaretter, som er omsat, og som der har været smuglerisager